

բերով, որ 15 բուրլի բերն ու տանն. խեղճ ձիառետը հետևեալ օրը տարաւ 15 բուրլին, վճարեց թուրքին ու ձին յետ բերեց, և այն, և այն. եթէ օրինակներ յետեց ընկնեն, մեզ կը կորցնեն, որովհետև իւրաքանչիւր քայլում հարկւրաւոր օրինակներ են ցցվում առաջիկայի:

Դարաբաղում սեխ, ձերուկ, վարունգ ցաւոյնքը, գրեթէ առանց բացառութեան, թուրքերն են լինում. հայերը խօ չեն կարող առանց զբաղեցնել անցկացնել ամառը, մինչդեռ իրանը չբաւարարէ մարդիկ են ման մասամբ, և սեխ ձերուկը նրանց սեղանի միակ շաղկապն էր հայերի և համարել տարվայ այդ եղանակին. թուրքերն էլ են գլուխ, որ իրանց արդիւնաբերութեան սպառողներն մեծ մասը հայերն են կազմում. բայց թէ վերջիններս ինչ վիճակում են առանձին ճանապարհին կամ «բոստանում», ինչ տեսակ թուրք ու մուր են կուլ տալիս, ինչքան են ստորացնում, ասել անկարելի է: Իրաւոր մտածում է, որ զբաղեցնելու կամ պղծել է, կամ նրանք կորցրել են մարդկային բոլոր արժանաւորութիւնները:

Թուրքերի կատարած «քաջութիւնները» միանգամայն ճշմարիտ օրինակներ բերելով, մենք բոլորովին մտազրուծելու չունենք բոլոր մեղքը թուրքերի վրա բարեկուր: Ո՛ր, շատ անգամ նրանք լոկ գործիք են հանդիսանում հայկական չըզմուծեան ու նամարը, վախկոտ վրէժխնդրութեանը: Այդինքը թուրքերն են կատարում, խուրճըրը նրանք են վառում, ճիշդ է. բայց Դուկասը վճարում է թուրքին 20 բուրլի, որ գնայ Մարկոսի այգին կոտորէ, Մարկոսն էլ վճարում է 20 բուրլի, որ գայ Դուկասի խուրճըրը վառէ: Եւ թուրքը, «բարեխոյճութեամբ» վառում է ու կոտորում այն համոզմունքով, թէ ինքը ոչ թէ մի վարձու թշուառական է, այլ՝ աշխու ասպետ, որ, թէև վաղձով, բայց կատարում է ստանձնած գործը:

Մենք միայն աչքի ընկնող վնասների մասին մի քանի խօսք ասեցինք. իսկ մանր-մուշկ վնասներին, օրինակ՝ յարկ գողանալու, կանաչ արտ հնձելու կամ արածացնելու, մարդ վերաւորելու, մանր իրեր թոցնելու՝ չափ ու սանձման չը կայ, եթէ այդ բոլորը հաշուեն, կը տեսնենք, որ վարանդու գաւառի գիւղերի մեծամասնութեան իւրաքանչիւր ծուխը տարեկան առոււտքն 40—70 բուրլի կողմնակի վնաս ունի. աւելցրէք դրա վրա կարկուտն ու մորեկը, երաշխս ու կենդանիների կոտորածը և պատկերը կատարեալ կը լինի:

Հարց է ծագում. մի՞թէ այդ երկրում օրէնք չը կայ: Օրէնք կայ. օրէնքը յանցաւորին չի պաշտէ ու ճակատին դնի. բայց օրէնքը մարգարէն է, որ գուշակէ յանցաւորին. բայց ո՞վ է հայ գիւղացիներից այն քանը, որ գործը դատարանին հասցնէ, այն էլ թուրքի վերաբերմամբ: Ուրիշ բան է, եթէ գործը գիւղամիջին լինի. այն ժամանակ, իրար տուն բանդելու համար, դատարանների շէմքերը կը մաշեն: Իսկ երբ գործը թուրքին հասաւ, այն

Մամուլը տառաջ էր տանում իր այդ վերաբերմունքը, իսկ կենսական մէջ երևում էր նոր հիմնարկութիւնը — ժողովրդական դպրոցը: Խօսվում էր նրա կառավարութեան մասին, վիճում էին թէ ինչ պիտի տայ այդ դպրոցը, ինչ պահանջներ պիտի իրագործէ: Որովհետև էր նրա տեղը, նրա ընտանոթութիւնը: Բայց դա լինէր, շատ քիչ: Դատարանները դեռ գործ չէ, դատողութիւնը յաճախ օդի մէջ կախված է մնում, մինչդեռ կենսաբան մէջ գոյութիւն ստացած հիմնարկութիւնը գործնական առաջնորդ, անմիջական ղեկավարող սկզբունքներ է պահանջում:

Դպրոցը ընդհանուր մամուլի ղեկավարութեամբ չէր կարող առաջ գնալ: Հարկաւոր էր մասնագիտական մամուլ: Հարկաւոր էր զբոսըրոցական յատուկ օրգան:

Այդ կարիքը զգացվում էր դեռ 60-ական թվականներին: Եւ առաջին մանկավարժական օրգանը մեղանում պիտի լինէր «Հայկական Աշխարհը», եթէ նա միայն մանկավարժութեան նուիրվէր. հրաժարվելով գրական—հասարակական ամառըրի ծրագրից: Բայց հրաժարվելը, լոկ մանկավարժական անուանվելը դեռ բաւական չէր: «Հայկական Աշխարհը» համարեալ գլխաւորապէս դատարարական հարցերով էր զբաղվում. Դպրոց և դպրոց—այս էր նրա նշանաբանը: Սակայն, նա մանկավարժական գիտութեան ներկայացուցիչ չէր, միգուցէ դատարարական նոր սիստեմի ղեկավար չը դարձաւ: Խորէն Ստեփանէն ուսուցիչ էր, բայց ոչ մասնագէտ մանկավարժ: Ապագայի, նա հրատարակում էր ամսագիր, Եւրօպայի անունից էր խօսում,

ժամանակ մի պարկ ոսկով էլ չեն կարող հաճախել: Դեպքի դատարան գրաւել, որովհետև փաստերով համոզված է, որ յանցաւորի բարեկամները շուտով չը պիտի մոռանան այդ համարձակութիւնը: Դէպք է պատահել, որ գիւղի ջահէլներից մի քանիսը թուրք գողերին բռնել են յանցանքի տեղում և կապտած գիւղամէջ բերել. բայց գիւղի փիլիսոփայ ծերերն իսկոյն առաջ են անցել. սրանց տեսէր, տղամարդ են դառնի. գողեր են բռնել... Բայց թողնէք. շան լախոտներ, ուզում էք սաղ էլի տունը բանդէք. — և գողերին արձակել են:

Այժմ մի ուրիշ հարց է ծագում.— ինչով պէտք է վերացվեն այդ չարիքները...

Մ. Տէր-Խանթէլեանց
Բալախանի

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐԻ

Նորին Կայսերական Բարձրութիւն Մեծ Իշխան Կոնստանտին Կոնստանտինովիչը հոկտեմբերի 24-ին այցելեց Սիօնի մայր եկեղեցին և եկեղեցու թանգարանը, ուր նա յետ գնացած հնութիւնները և այցելուների գրքեր մէջ իր սեփական ձեռքով գրեց. «Գոնստանտին, 24 հոկտեմբերի 1914 թիւ»:

Բազում խօսեցողով հիւանդացի են հոկտեմբերի 23-ին 1 հոգի և մեկը՝ 1. Բալախանում հիւանդացի են 2, մեկը՝ 1, 24-ին ոչ քաղաքում, ոչ էլ Բալախանում չեն եղել հիւանդութեան կամ ժահվան դէպքեր, բայց մի և նոյն օրը 2-րդ կայսրանում նաւերի վրայից դուրս են առել 6 հիւանդ:

Ստացանք Պ. Իսախանյանի ուղերձինք — հայերէն լիակատար բառարանի 7-դ պրակը, որի մէջ վերջանում է Ս. տառը: Ներկայ պրակի հետ հեղինակն ուղարկել է և իր նոր գործի՝ հայեփեմից ուսուցիչ բառարանի մի թիւթը, 16 երես, իբրեւ մուշկ: Արտաբերը շատ հաճելի տպագրութիւն է թողնում. մաքուր տիպ, մանր ու գեղեցիկ տառեր, հայերէն բառերը թանձր ու սև տառերով: Մենք կարծիք կը յայտնենք այդ նոր բառարանի մասին, երբ արդէն որոշ մասը դուրս եկած կը լինի:

Նոյեմբերի 17-ին, ինչպէս յայտնել ենք, Թիֆլիսի Սարգսյանի բազմաթիւ ձեռքարկով թուրքապատակ Միքայէլ Յակոբեանը, որ սեպտեմբերի 14-ին փախել էր Իգդիրի բանտից, նա կասկածվում էր Սուրբաբուրի գաւառապետ Բագրատեանի սպանութեան մէջ: Մի քանի օր առաջ IV քաղաքապետ պրիստաւ Բաշտիբեր Յակոբեանին ցոյց տուեց Իգդիրի բանտի վերակացու Սապրովիչին և 8 վկաների: Վերակացուն հաստատեց, որ Յակոբեանն է բանտից փախածը, իսկ վկաները հաստատեցին, որ նա է Բագրատեանի սպանողը:

Բայց մի և նոյն ժամանակ իբրեւ տեսուչ Շուշու թեմական դպրոցում, սուրբաբուրի վրէժխնդրով գործադրում էր ծեծը: Եւ այս երբ... — 1874 թվականին:

«Հայկական Աշխարհը», ուրեմն, կարող ենք համարել նոյն դատարարական դատողութիւնների, խորհրդածութիւնների շարունակութիւն, բայց աւելի լայն չափերով:

Նոյն տիպն էր ներկայացնում և «Դպրոց» ամսագիրը, որ 1874 թվին սկսեց հրատարակել վահան վարդապետ Բաաթանյանը էջ միածին Գայիւսէի վանքում: «Դպրոցը» արդէն դուրս մանկավարժական ամսագիր էր, բացառապէս նուիրված ուսումնարանական գործին: Բայց դժբախտութեան այն էր, որ այնուհիւ դրողը գլխաւորապէս ինքը, խմբագիրն էր, իսկ խմբագիրը իրաւաբանական կրթութիւն էր ստացել և մասնագէտ մանկավարժ էր: Այդ պատճառով էլ «Դպրոցը» դարձեալ նայն երկոյթին էր ներկայացնում — մանկավարժական խորհրդածութիւններ: Հաջորդ թէ այդ ամսագիրը մէջ մենք գտնենք այնպիսի յօդուածներ, որոնց կարելի չը լինէր տպագրել մի ոչ մասնագիտական հրատարակութեան, օրինակ մի լրագրի կամ ամսագրի մէջ: Եւ եթէ «Դպրոցը» ունի ճիշդ որ մասնագիտական հրատարակութեան յատուկ մի բան, դա նրա երկրորդ բաժինն է, ուր վահան վարդապետը, որքան ներում էին նրա մանկավարժական հասկացողութիւններն ու գրողի ընդունակութիւնը, տալիս էր նիւթեր մանկական ընթերցանութեան համար:

«Դպրոցը» երկար կեանք չունեցաւ: Հասնելով առաջին տարվայ վերջին, վահան վար-

Յակոբեանը մի քանի ժամանակ ծառայել է Թիֆլիսում իբր դռնապան:

Թուրքից մի մասնաւոր նամակից քաղում ենք հետևեալ տեղեկութիւնները խօսեցողի մասին. «Խօսեցող գնալով հետզհետէ նուազվում է. երէկ (հոկտեմբերի 15-ին) մեռնողներ թիւը հասաւ 130-ի, բայց 3—4 օր առաջ օրական մեռնում էին 7—900 հոգի: Խօսեցողի սկզբից մինչև հոկտեմբերի 15-ը պարսիկներից մեռել են 12,000 հոգի, (բաւ ու մանց նաև աւելի շատ), իսկ հայերից 37 հոգի: Պարսիկները նախազգուշութեան ոչ մի միջոց ձեռք չառին և այդ պատճառով էլ այդքան սոսկալի զոհեր տուին»:

«Աշակի» շէնթերցողներին յայտնի է, թէ ինչ ողբալի առողջապահիկ վիճակի մէջ գրեալ այս ամառ Թիֆլիսի քաղաքային սանիտարական յանձնաժողովը մեր քաղաքի հոգեկաւոր, Կրթութեան բուֆետը, խոհանոցը և այլ տեղերը: Այդ գործը յանձնված էր հաշտարար դատարանին, ուր և ընկնեց հոկտեմբերի 26-ին: Դատարանը վճեց 100 բուրլի տուգանքի ենթարկել «Կրթութեան» բուֆետը պահողին կամ կապալաւորին և 25 բուրլի տուգանքի ենթարկել «Կրթութեան» վերահսկիչ թիւիչ Բուխին, իսկ աւագների կամ ծառայողների անմիւլ ճանաչել:

Հոկտեմբերի 24-ին կայացաւ Թիֆլիսում է-ժանագին և ձրի թէյարանների և ճաշարանների ընկերութեան ընդհանուր ժողովը: Նախընթաց տարվայ էլ և մուտքի հաշիւը լսելուց և հաստատելուց յետոյ, հաստատվեց և 1905 թվի նախահաշիւը՝ մասնաւոր փոփոխութիւններով. ընդհանուր ծախքը 1905 թվի համար մօտ 10,000 ռ. է հաշված: Վերջում կատարվեցին ընտրութիւնները: Միածայն, առանց բուժարկութեան նախագահ ընտրվեց ընկերութեան պատուաւոր անդամ տիկին Մ. Մ. Բարանասեանը, իսկ բուժարկութեամբ վարչութեան անդամ ընտրվեցին տ.տ. Յ. Ա. Աթապալիւեան և Յ. Բ. Մուրթիսեան:

Պետական արժէթղթեր, թուղթ փողեր, դրուագաւոր թղթեր և այլն պատրաստող հիմնարկութիւնը մօտ ժամանակներս հրատարակելու է մի շարք ժողովրդական էժանագին գրքեր, 5—10 կօպէկ արժէքով: Գլխավորը պէտք է զարգացնել ինքն գիւղարուեստական պատկերներով: Նրանց բովանդակութիւնը լինելու է պատմական, պատմա-գրականական և մասնագիտական:

Ներքին գործերի մինիստրութեան մէջ ձեռնարկված է 1890 թվականին հրատարակված կանոնադրութեան ընդունումը, Այդ կանոնները վերաբերում են ժողովրդական գրադարաններին: Մինիստրութեան մէջ արմատիք են րնդարձակելու այն անձերի շրջանը, որոնց

դապիտը խոստովանեց, որ իր ամսագրի պատկերներն այն էր, որ մասնագէտ դպրոցական գործիչներ չաշխատակցեցին նրան: Առաջին տարեշրջանը փակելով, դուր 316 բուրլի դէֆիցիտով, Բաաթանյանը յայտարարում էր, որ ինքը, այնուամենայնիւ, վաճառված չէ և չը պիտի վախճայ գոհողութիւններից՝ հրատարակութիւնը շարունակելու համար: Բայց «Դպրոցը» մեռաւ այդ յայտարարութիւնից յետոյ: Եւ արդեօք աւելորդ չը պիտի լինէին գոհողութիւնները, եթէ գործը պղպղտ էլ պիտի գնար, չը ներկայացնելով մի առանձին նորութիւն, պարոցական կեանքի մէջ մի որոշ ուղղութիւն, որոշ սկզբունքներ չը մտցնելով:

Այսպէս ահա, անկատար էին մեր այն ամսագրիները, որոնք կամ բոլորովին, կամ մեծ մասամբ նուիրված էին դպրոցական գործին: Եւ սակայն ժամանակը այդքան անկատար պահանջներ չէր ներկայացնում: Ժողովրդական դպրոցը գնալով դարգանում էր, առաջ քաշելով կարևոր հարցեր, գրաւելով ընդհանուր ուղղութիւններ իբրեւ մի լայն ասպարէզ, ուր երիտասարդութիւնը կարող էր գործադրել իր ոյժերը՝ ժողովրդին ծառայելու համար: Նոր հովիւ էին փոխւում, որոնք գալիս էին ջնջելու դպրոցական սիւռլաստիկան, թարմացնելու այն միջոցաւորը, ուր դեռ Տէր-Թօղլիկեան մանկավարժական խմատութիւններն էին տիրում: Նոր սկզբունքներ, նոր սկզբունքներ: Ժողովրդական դպրոցը դառնում է մի սրբութիւն, մի պաշտամունք, որին անձնութեամբ ծառայել է սկսում գաղափարական երկտասարդութիւնը:

Կարելի է յանձնել ժողովրդական գրադարան-ընթերցարանների վերահսկողութիւնը (Ноб.):

ԳՈՒԴԱՌԻՐԻՑ (Սուխոմլի շրջան) մեզ գրում են. «Երէկ, հոկտեմբերի 24-ին չորս սահմանագին զինուորներ պաշտանական յանձնարարութեամբ, այստեղից 8 վերստ հեռաւորութեան վրա գտնվող «Ալիսակ դետակ» անուն ամբարանոցից այստեղ նաւակով գալիս, յանկարծ փոթորկալովում է ծովը և, շուտ առաջով նաւակը, խեղդում է թշուառ նաւարկուներին: Ազատվել է միայն ուսումնական արք, որը ինձ հաղորդեց հղիւթիւնը: Զոհերի հրացանները նոյնպէս դուրս են հանվել»:

ՂԱԶԱՆԻ գաւառի Բերդ գիւղից մեզ գրում են. «Վերջի վերջի մեր Շառչաքին հայ հասարակութիւնը ունեցաւ իր ցանկալի տանուտէրին: Մեր հասարակութիւնը ընտրեց, տանուտէր մի աղիւ, տեղեակ և գաղափարական մարդու այն է՝ պ. Ս. Աղամեանին: Դեռ մի ամիս չը կայ պաշտան ստանձնելը, բայց արդէն իր լուրջ հոգատարութեամբ ժողովրդի բարօրութեան մասին, ցոյց է տալիս, որ պէտք է օգտակար լինի մեր շրջանում: Ի թիւս մի քանի նորագոյնների աշխատում է նաև գիւղական շտամարան բանալու: Յակաւում ենք կատարեալ աշխուրթիւն և յոյս ունենք, որ նրա յայտնած ցանկութիւնները լոկ խօսքեր չեն մնալ»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԵՈՒՐԶԸ

Ինչի համար հետադարձ ծովապետ Ալեքսեյով: «Бирже. Вѣд.» լրագրի մէջ տպված է մի խօսակցութիւն կոնստանտնուպոլիսի Արապի հետ, որ Հեռաւոր-Արեւելի կոմիտէի գործերի կառավարիչն է: Աշխատակցի հարցմունքին, թէ ինչով պէտք է բացատրել ծովապետ Ալեքսեյովի մերժումը՝ շարունակել պատերազմական գործողութիւնների գլխաւոր ղեկավարութիւնը, Արապան ասաց. «Ծովապետ Ալեքսեյով շատ ուղիւ և շիտակ մարդ է. նա վարուց խնդրում էր աղաւթի իրան այդ պարտաւորութիւններից, որովհետև իրան բաւականաչափ ձեռնհաս ցամաքային զօրավար չէ համարում և խոստովանում է, որ ուսուց հասարակութեան մէջ կը գտնվեն աւելի ձեռնհաս անձինք: Սակայն այդ բանը չարգելեց ծովապետ Ալեքսեյովին 1900-ին փոխաւոր կերպով կատարել ցամաքային և ծովային ոյժերի գլխաւոր հրամանատարի պաշտօնը, Զինատանում, բոկաւրական շարժումը դադարեց մասնակի»:

Գալով 2-րդ Խաղաղ-ովկանոսեան էսկադրային, կոնստանտնուպոլիսի Արապան ասաց, թէ ծովապետ Ռոստոմովնակու էսկադրան շատ քիչ բանով է զինված ամբողջ եսկադրական էսկադրային իր ոյժերով: Եթէ Ռոստոմովնակու էսկադրային հետ միացնեն Պորա-Արտուրի էս-

Այստեղ, տարաբաղաւոր, անհասարկ է գոնէ համառօտ կերպով ուրուագծել այն շարժումը, որ ժողովրդական դպրոցի շուրջը և նրա անունով սկսվեց: Գուցէ մեր ընթերցողներից շատերը անհաստեան են եղել, յիշում են այն անուանալի ժամանակները: Մեղանում դպրոցական գործը բերօրեւորապէս հիմնարկութիւն չէր, այլ բոլոր բուն նշանակութեամբ հասարակական եւ որովհետև հասարակական գաղափարները առանձին ոգևորութեան աւարկայ են դառնում այնպիսի ժամանակամիջոցներում, երբ ներքին և արտաքին հանգամանքները աշակցում են նրանց, իրախուսում են, ուսում և հասկանալի է, թէ ինչու 1876—1878 թվականների եռանդուն, ոգևորող շրջանը այնքան մեծ զարկ տուեց մեր հասարակական կուլտուրական գործունեւորին և ամենքից շատ այն կրթական ձգտումներին, որոնք վաղուց ուսումնային առաջնակարգ հոգսերն էին կազմում:

Յանկարծ, կարծես կախարդական գաւառանի շարժումը, կեանքի մէջ իրողութիւն է դառնում նոր դպրոցը: Բազմաթիւ երիտասարդներ գնում են նրան ծառայելու գաւառական քաղաքները, գիւղերը. տեսնում են իրանց մէջ իր տեսուչի գործիչներ, որոնք դպրոցական շահերի հարցերին են արժանանում, վիճում դատում են, թէ ճիշդ է լաւը, ճիշդ է օգտակարը: Եւ ահա ծնվում է գուտ մանկավարժական մամուլի պահանջը: Այդ պահանջը առաջին արտայայտութիւնը դառնում է Յաւոր Տէր-Յովհաննիսեանի «Մանկավարժական Թերթը»:

(Կը շարունակվի)

կատարվում: Զորքերը և արտիլերիան հաս-
նում են առաջը ընդհատման՝ լրացնելու հա-
մար պակասորդը Շախիի մոտ տեղի ունեցա-
ծանր կորուստներից յետոյ:
ԱՍՍԱՐԱՒ, 27 հոկտ.: Առաւօտեան ժամ
7-ին զգացվեց սաստիկ երկրաշարժ:
ՇԱՆԳՀԱՅՑ, 26 հոկտ. (Բէյյտէր): Լուր
պատմում, որ մի բարձր պաշտոն վարող չի-
նացի աստիճանաւոր սպանվել է հապոսադի-
ներից հոկտ. 20-ին Շախիպուրի մէջ: Նրան
ընեն ին հապոսական զորքերին լրտեսելու
ժամանակ և այդ լրտեսութիւնը, ինչպէս ա-
ստում են, նա անում էր ընդհանուր հրամանա-
տարի հրահանգով: Մուկդէնի նահանգում մի-
ջանի հազար խուլպարանի խուժել են Կայ-
ֆին. Սուլան նահանգում նրանք քանդել են
հեռագրաթիւղ տասը մղոն տեղ: Հրոսակա
խումբը լաւ զինաւորված է: Երկիւղ են կը-
րում, որ ծանր անկարգութիւններ կը լինեն:
ԲԵՐԼԻՆ: Գերմանական Կարմիր Սաշը արեւ-
մայր-ասիական պատերազմական բռնի հա-
մար կազմակերպում է նոր հրահանգնոյ հա-
բուր մահճակալի համար: Հիւանդանոցը գտնւ-
միւր է Իրկուտսկում: Բացի զբանցից ուռաց
Կարմիր Սաշին յանձնվել են յարմարութիւն-
ներ՝ վերադարձնելու փոխադրելու օժանդակ
հնչացողով երկու հարիւր հոգու համար: Եւազո-
նական բանակին ուղարկվում է վերկապական
երկրի նշանաւոր քանակութիւն, բացի զը-
բանից նրան թոյլատրվել է օդավել գերմա-
նական ծովային հրահանգնոցով Բոքոհամա-
նում:
ՆԻԻ. ԵՕՐԿ: Բուզովէտը ընտրվեց նախագահ
հապին մեծամասնութեամբ:
ԶԻՖՈՒ: (Բէյյտէր): Լսելով գերի ուս զին-
ւորի պատմածը, Նաշին կազմեց մի նամակ
պահակազորքի մէջ տարածելու համար: Նա-
նակի մէջ հաղորդվում է Կուրօպատկինի նա-
հանդիմներ և Օյեանայի տաւջ նրա անդո-
տութեան մասին: Ասվում է, թէ չարախիակն
սաւատորմը նոր միայն ընկել է հեռու ճանա-
պարհ և, վերջապէս, բերդապահ զորքի ուշա-
րուրութիւն է հրաւիրվում հապոսական խրա-
տանքի: անընդհատ առաջխաղացութեան
տակ: Լիւկատաւոր ուղադրութիւն է խոստաց-
վում այն անձներին, որոնք անձնատուր կը
լինեն: Նախակի մի քանի պատճէններ՝ գրված
ուսեբէն, տրվեցին գերի բռնվածին, որը
ոկտեմբերի 22-ին վերադարձաւ ուսեբերի
օտ և նոյն գէղերը նորից յետ եկաւ, ասելով,
թէ զորքերի արամադրութիւնն այնպէս է, որ
ը նայելով չափազանց ծանր դրութեան, նը-
նաք մտքից անգամ չեն անցկացնում անձնա-
տուր լինել:

ԶԻՖՈՒ, 27 հոկտեմբերի: (Բէյյտէր): Յարձա-
նումը Պորտ-Արտուրի վրա դադարեց: Իրա-
նած մարտիկոյների վրա թիւքանօթիներ պահե-
ւած փորձը միայն համեմատական աջողութիւն
էր ուսական կատարել կրակի պատճառով:
«Բայանը» լուրջ կերպով ֆլաաված է նա-
հանգստում հինգ մեծ ուսեբերով:
ՏՕԿԻՕ, 25 հոկտեմբերի: (Բէյյտէր): Զինու-
արական փոխառութեան համար բացված ստո-
պարութիւնը վերջացաւ: Լուսերին նայելով,
արզվում է, որ փոխառութիւնը ծածկված է
նոնուազն եռապատիկ չափով:
ՆԱԳԱՍԱԿԻ: (Բէյյտէր): Հոկտեմբերի 23-ին
իւրօշիմից, Սիմոնօսեկից և Մոնջիից ուղարկ-
ւած են դէպի Դալին Նօգիի զորաբանակի հա-
մար երկու զվիլդիաներ՝ բաղկացած 40,000
արքայից, որոնք պէտք է ուժեղացնեն Նօգիի
բարանակը այն չափազանց մեծ կորուստ-
քի փոխարեն, որ հապոսայինները ունեցել
է միկադոյի ծննդեան օրը: Այդ կորուստները
ստում են 20,000-ի:

ՊՕՐՏ-ԱՍՏԻՐԻ: Ռուսաց զլխաւոր հիւպատո-
խորհրդակցութիւն ունեցաւ Սուէզի ջրանց-
կաւաժայրի և զլխաւոր զործակալի հետ և
նկատացուցիւ հաւաստիացումներ ստացաւ
զլխական նաւատորմի վերաբերմունքի մա-
ն. հիւպատոսը վերադարձաւ Կահիրէ:
ՊԱՐԻՑ, 415 ձայնով 141-ի դէմ պատգա-
ւաւորին «Ժողովը համաձայնութեամբ յայտ-
արարեց պատգամաւոր Սիլվեստին դատել ենթադ-
րու վերաբերմամբ:
ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Աւագ-բարտուղար Գէյ հա-
րդադրութիւն ստացաւ մերսիական կառա-
ւութիւններից, որ նա պատրաստ է բանակ-
ութիւններ սկսել Միացեալ Նահանգների հետ
ջնորդ դատարանին վերաբերեալ դաշնադր-
ւելու մասին:
ՍԵՅՈՒՆ: Բոլգարական մարշային նոր սա-

